

Jumalan työssä keskeneräisenäkin

Oman paikan löytyminen

Johanna Tuori on saanut kasvaa uskoon jo lapsuudenkodissaan ja hoitopaikassaan.

”Usko on kulkenut minun mukani koko elämäni ajan jopa nuoruuden kapi- navaiheen läpikin. Olen saanut kokea, että Jumala on, vaikka itse epäilisinkin.”

Johanna ajatteli pitkään ryhtyvänsä opet- tajaksi.

”Tein opettajansijaisuuksiakin, mutta vähitellen alkoi tuntua siltä, ettei se ollut elämänurani. Kun olin puoli vuotta Intias- sa Operaatio Mobilisaation tiimissä, aloin miettiä, että jos kerran haluan opettaa, miksen opettaisi Raamattua. Minulla oli myös pari esikuvaa, joiden työtä seurailin. Ensimmäisinä opiskeluvuosinani teolo- gisessa tiedekunnassa, kun opetin nuoria rippikoulussa, aloin tuntea niin sanotun hengellisen työn omakseni ja löysin opet- tamisen armolahjan.”

Vammalasta kotoisin oleva Johanna on viihtynyt pääosin hyvin työssään Kansanlä- hetyksen nuorisosihteerinä, ja Helsinkiin- kin hän on sopeutunut, vaikka alun perin ajattelikin lähtevänsä opintojen jälkeen muualle.

”En ajatellut alun perin, että jäisin Hel- sinkiin, mutta kotiuduinkin tänne hyvin. Nuorisosihteerinä olen saanut toteuttaa kaikkea sitä, mistä olen haaveillutkin. Saan

opettaa Raamattua, olla ihmisten kanssa ja tehdä organisointityötä. Toki ihmisten kanssa työskentely on välillä haastavaakin, mutta olen kiitollinen siitä, että saan tehdä tätä työtä. Olen huomannut, että Jumala ei pelkää ottaa työhönsä keskeneräisiäkään ihmisiä.”

”Tulevaisuudelta toivoisin, että voisin työssäni olla antamassa elämän eväitä ih- misille ja kohdata heitä kokonaisvaltaises- ti. Ajattelen, että Jumalan tarkoitus on, että koko ihminen Jumalan luomana itsetun- toineenkin voisi mahdollisimman hyvin”, Johanna pohtii. Opiskeluaikoina STI oli Johannalle tärkeä vaihtoehto ja tuki opin- noissa. Johanna arvostaa sitä, miten STI tarjoaa vaihtoehtoisia näkemyksiä yli- opistojen totuuksina kertomia teorioita vastaan. Johanna kertoo myös saaneensa STI:stä hyvät eväät raamatunopetusten valmistamiseen. Nykyisin Johanna toimii STI:ssä työvaliokunnassa, jossa valmistel- laan ja ideoidaan STI:n toimintaa hallitusta varten. Hän on myös toiminut Vuosaaren seurakunnassa kolmisen vuotta seurakun- taneuvostossa.

”Seurakuntaneuvostossa olen saanut näköalapaikan luterilaiseen paikallisseu- rakuntaelämään, ja haluan rukoilla sen haasteellisen ja tärkeän työn puolesta”, Jo- hanna kertoo.

Turva Jumalassa

”Ajattelen, että kaikki mitä minulla on, on Jumalan lahjaa minulle. Hän on antanut minulle elämän, kaikki kykyäni ja taitoni ja jokaisen viisauden rippeenkin. Suurin lahja on kuitenkin syntien anteeksianto Jeesuksessa ja Jumalan lapseus.”

”Jumala on minulle myös turva, joka kannattaa ja johdattaa elämässäni. Jopa suruissakin on Jumalan hyvyys kätkeytyneenä. Se, että Jumala on turvani, on tarkoittanut

myös sitä, että pelosta huolimatta olen uskaltanut tarttua elämään. Rohkeus on tullut siitä, että Jumala on kanssani ja olen voinut mennä eteenpäin uusia asioita kohti”, Johanna kertoo.

Yksi Johannalle tärkeistä raamatunkohdista on psalmi 127. Sen mukaan vain se, missä Jumala on mukana, on kestävää.

”Haluaisin, että Jumala saisi olla läsnä kaikessa. Se on ollut myös minulle ja kihlatulleni suhteemme perusta. Työssäni saan usein nähdä, miten Jumala avaa ja lähtee viemään asioita eteenpäin. Hän antaa aina oikeat palikat oikeaan aikaan.”

Johanna ehtii myös harrastaa monenlaisia asioita.

”Olen juuri alkanut harjoitella pianosäestystä, mikä on ollut haaveenani jo lapsesta saakka. Liikuntaa harrastan myös vaihtelevin lajein ja hoitelen puutarhapalstaa. Rakastan myös luonnossa liikkumista. Lappi on tullut tutuksi jo lapsuudessani, ja sittemmin olen käynyt koluamassa siellä mm. monet vaellusriparit.”

”Olen luonnostani kiinnostunut erilaisista jutuista, ja yleensä pidän siitä, että saan tehdä monenlaisia asioita. Vähitellen olen kuitenkin oppinut, että vaikka olisi kiinnostunut kaikesta, ei kaikkia asioita tarvitse tehdä yhtä aikaa”, Johanna naurahtaa.

Mariliina Metsävirta